



CINEMA I LITERATURA

Passa un núvol blanc

*Passa un núvol blanc,
mira a l'esquerra i somriu.*

És el coixí d'una verge jove.

Exterior. Cel. Nit

Panoràmica lenta.

Fos obert. Fos tancat.

Sense esma

*Persegües
inútilment
el vol del gavià.*

*Parlaves
sense esma.*

*Esperaves
el temps de vi i roses,
i senties
el gemec de les vinyes seques.*

Epileg

*La foscor de la sala
no podia enterrar
els teus sentiments.*

*Fotogrames
projectats
enmig del cor.*

Lambert Botey

Alfabet de temps. 1989

Poemes i el cinema com a referència. Literatura i cinema. Cinema i literatura. Art. La poesia a la recerca d'imatges projectades en la foscor, retrobant el record de les hores passades davant la pantalla (la gran pantalla, l'única, la veritable pantalla). Perquè després de veure una pel·lícula ja no podem ser els mateixos; hauríem de parlar de quines pel·lícules, però és una obvietat parlar d'algunes pel·lícules; no totes tenen l'oportunitat d'entrar a la nostra vida, de ser referència per sempre més. Aquest privilegi està reservat per al bon cinema, aquell que quedarà com una de les aportacions més altes de l'home a la Cultura.

El cinema, com la literatura, ha creat herois, mites i companys de llargs viatges, ha ajudat a comprendre el món, ha aprofundit en les relacions entre les persones, ha mostrat les lluites i les batalles de l'home contra les dificultats i, perquè és impossible ser exhaustiu, ens ha ajudat a ser feliços. Quina emoció pot ser més intensa que la viscuda quan apareix, finalment, inevitablement, i amb el característic so de trompeta, de cavalleria, quan l'heroi (protagonista, potser W. Holden) és a punt de sacrificar la seva vida pels seus companys? Farem, per sempre més, la nostra estimada aquella ingènua rossa que voldríem que visqués al pis de dalt? Admetríem una bufetada (ben donada) si aconseguíssim l'interès d'ell (G. Ford)? Aprendrem ètica en la vida d'un fictici, però de clares referències, Charles F. Kane (un ciutadà)? La postmodernitat